

Alap

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXVI. évfolyam, 40. szám, 2022. október 7.

► *Hernán Díaz: Bízalom. Fordította Pék Zoltán. 21. Század Kiadó, Budapest, 2022, 399 oldal, 4990 Ft*

Mindenképpen érdekes helyzet lett volna, az itthoni könyvkiadási viszonyokhoz, ahol az újnak, a frissnek szembetűnő primátusa van, feltétlenül illő: egy az évi Booker-díjas előbb jelent volna meg magyarul, mint hogy október 17-én megkapta volna a londoni elismerést.

Ráadásul a zsűri igazán rendhagyó, ízig-vérig posztmodern szellemű, elemeiben mégis a leggondosabb klasszikusságra törekvő irodalmi művet díjazhatott volna az 1973-ban Argentínában született, előbb Svédországban, aztán az Egyesült Államokban nevelkedett, felnőttkorát idestova három évtizede Brooklynban élő Hernán Díaz második regényének kiemelésével. Olyan regényt, ahol a posztmodern és a klasszikus jelleg közötti átjárás az olvasó számára nem különösebben nehezen megoldható feladat, továbbá a regény végére érve sem a posztmodern, sem a klasszikus olvasói énje nem sérül, és nem hoz áldozatot az egyik vagy a másik rovására. Arról van szó, hogy a *Bízalom* teljes szövege négy különálló részre, voltaképpen négy önálló, külön címmel ellátott, más-más szerző jegyezte „könyvre” tagolódik, és ezt a négy részt semmiféle szerzői kommentár nem kíséri vagy választja el egymástól, miközben a négy rész egymásutánja (egymáshoz való viszonyuk és saját helyük az egészben) mégiscsak a *Bízalom* jelentésadásának, vagy régebbi fogalmazással, megfejtésének kulcsa.